

θέμις 1. Θέμις/ἡ ἀρχέγονη δικαιοσύνη, justice/original form of justice, Παρμενίδης 1.28 οὐτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θ έ μ ι ς τε δίκη τε **2.** Θεμιτὸ/ὀρθό, lawful/right in itself Ἐμπεδοκλῆς 9.5 ἢ θ έ μ ι ς <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός. || **θέμις (ἐστί).** Εἶναι θεμιτὸ/ἐπιτρεπτό, it is lawful/permisible, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὼν θ έ μ ι ς εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θ έ μ ι ς ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν Πυθαγόρειοι C 6 (DK 466,9) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θ έ μ ι ς. Πρβλ. Δίκη.

θεόθεν. Ἀπὸ τὸ θεὸ/ἀπὸ τῇ θειότητι, from god/from divinity, Ἐμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θ ε ό θ ε ν καὶ ἀλήτης.

θεολόγος. Θεολογῶν/ποιητῆς ἢ φιλόσοφος, discoursing on the gods/poet or philosopher, Φιλόλαος 14 μαρτυροῦνται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θ ε ο λ ό γ ο ι τε καὶ μάντιες.

θεός (ἀντίθ. ἄνθρωπος, βροτός, θνητός) 1. Ὁ Θεός, god, Ξενοφάνης 1.13 χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θ ε ό ν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις 23 εἷς θ ε ό ς, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος 38 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θ ε ό ς μέλι Ἡράκλειτος 67 ὁ θ ε ό ς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός 102 τῷ μὲν θ ε ῶ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ᾧ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ᾧ δὲ δίκαια. || Διογένης 5.3 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο θ ε ό ς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι **2.** Οἱ θεοί, gods, Ξενοφάνης 1.24 θ ε ῶ ν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθὸν 18 οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θ ε ο ι θνητοῖς ὑπέδειξαν 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θ ε ῶ ν καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων Ἡράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θ ε ῶ ν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θ ε ο υ ς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους Ἐμπεδοκλῆς 21.12 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες . . . καί τε θ ε ο ι δολιχαῖωνες 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνῖα θ ε ο ι ο 131.4 ἀμφὶ θ ε ῶ ν μακάρων 132 δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θ ε ῶ ν πέρι δόξα μέμηλεν 146 ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θ ε ο ι τιμῇσι φέριστοι Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-

νέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλόλαος A 16 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστὶν τοῦ παντὸς καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν 15 (DK II 414,27) τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,7) σπονδὰς τε ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ οὗς τῶν ἐκπωμάτων Δημόκριτος 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν. πλὴν ὁκόσα κακὰ . . . οὐ<τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι 3. Οἱ παραδοσιακοὶ θεοί, the traditional gods, Ξενοφάνης 11 πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν "Ομηρός θ' Ἡσίοδος τε 12 ὥς πλεῖστ' ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς γεννᾶσθαι 15.4 βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας καί<κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον 16 Αἰθίοπες τε <θεοὺς σφετέρους> σιμοὺς μέλανάς τε . . . <φασι πέλεσθαι> 19 εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος Ἡράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰσι 24 Ἀριηφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι Παρμενίδης 13 πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων Ἐμπεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης 23.8 θεοὺς δολιχαίωνα τιμῇσι φερίστους 115 ἔστιν Ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιὸν 128 οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεός 4. Θεός, ὡς αὐτοχαρακτηρισμὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους, God as self-characterization of Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς 23.11 θεοὺς πάρα μῦθον ἀκούσας 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος.

θεοφιλής. Ἀγαπητὸς εἰς τοὺς θεούς, dear to the gods, Δημόκριτος 217 μῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

θέρειος. Θερινός, of summer, Ἐμπεδοκλῆς 111.7 θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερεῖον ῥεύματα δενδρεόθρεπτα.

θέρεσθαι (ἀντίθ. ψύχεσθαι). Γίνομαι θερμός, become warm, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται.

θερμός (ἀντίθ. ψυχρός). Θερμὸς /ζεστός, warm/hot, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται Παρμενίδης 11

